

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

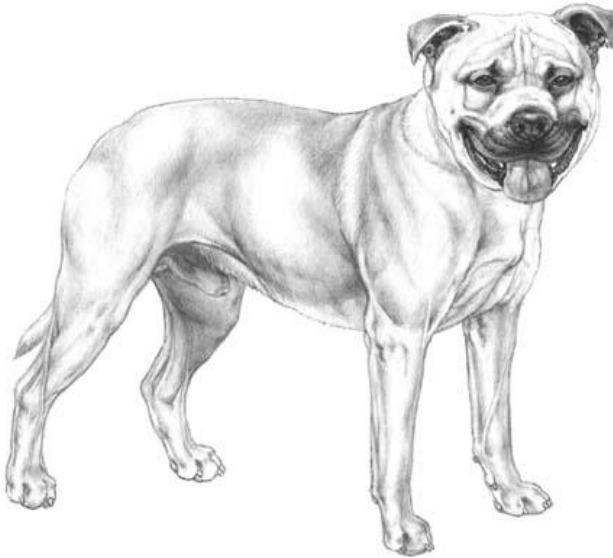
Ryhmä: 2

FCI:n numero: 249
Hyväksytty: FCI 13.6.1997
SKL-FKK 29.11.2005

MALLORCANDOGGI

(PERRO DOGO MALLORQUIN, CA DE BOU)
Alkuperämaa: Espanja

1/5

M. DAVIDSON

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

Vahti- ja vartiokoira

FCI:N LUOKITUS:

Ryhmä 2 pinseri- ja snautserityypiset, molossityypiset sekä sveitsinpaimenkoirat

Alaryhmä 2.1 mastiffityypiset

Käyttökoetulosta ei vaadita

LYHYT HISTORIAOSUUS: Muinaisista ajoista lähtien idän ja lännen välinen merenkulku on johtanut kulttuurin ja tieteen vaihtoon Välimeren kansojen välillä. Pääasiallisesti kauppasuhteet ovat antaneet myös mahdollisuuden kotieläinten vaihtoon. Näiden eläinten joukossa oli vahti- ja vartiokoiria, joita tarvittiin satamis- ja rannikkoseuduilla suojelemaan merirosvoilta ja meritse tulevia ryöstäjiltä. Koirat olivat yleensä vahvoja, kookkaita ja tanakoita, isopäisiä ja vahvaleukaisia. Joukosta erottui erityisesti yksi tyyppi, Iberian niemimaan doggi, jota käytettiin Espanjan eri alueilla metsästyskoirana tai taistelukoirana härkiä ja toisia koiria vastaan. Kuningas Jaakko I:llä oli tämän rotuisia koiria mukanaan valloitusretkillä ja niitä tuotiin Baleaareille noin vuonna 1230. Utrechtin sopimuksen perusteella Menorca ja muita alueita joutui 1600-luvulla brittien alaisuuteen. Britit toivat mukanaan omia taistelu- ja vahtikoiriaan Baleaareille ja risteyttivät niitä jo saarilla olevien Iberian niemimaan doggien kanssa. 1700-luvun alussa härkien ja koirien väliset tappelut olivat hyvin suosittuja, ja saarilla asuvat britit yrittivät saada aikaan tähän tarkoitukseen soveltuvaa koirarotua. Edellämainitut seikat selittävät nimen Ca de Bou, härkäkoira. Rodun olemassaolo todetaan jo vuonna 1923 espanjalaisessa rotukirjassa. Ensimmäinen yksilö rekisteröitiin vuonna 1928 ja ensimmäinen ca de bou palkittiin koiranäyttelyssä Barcelonassa vuonna 1929.

YLEISVAIKUTELMA: Tyypillinen molossirotu, joka on hieman pitkänomainen, voimakas, vahva ja keskikokoinen. Uroksilla on selvästi suurempi pää kuin nartuilla.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Luonnostaan rauhallinen, voi tilanteen vaatiessa osoittaa erityistä pelottomuutta ja rohkeutta. Se viihtyy ihmisten parissa, uskollinen ja omistautunut isännälleen. Vahti- ja vartiokoirana verraton. Rauhallisissa tilanteissa luottavainen ja itsevarma. Valpaa koiran katse on läpitunkeva.

PÄÄ: Voimakas ja massiivinen.

Kallo: Suuri, leveä ja lähes neliömäinen. Ympärysmitta on erityisesti uroksilla suurempi kuin säkäkorkeus. Otsa on leveä ja tasainen. Otsauurre on selvästi erottuva. Kallon muodosta johtuen niskakyhmy ei näy edestä katsottuna. Kallon ja kuonon ylälinjat ovat lähes yhdensuuntaiset, kuono on hieman kohoava.

Otsapenger: Sivulta katsottuna selvästi erottuva ja ulkoneva, edestä katsottuna vain havaittavissa, sillä kulmakaarien väliin muodostuu selvästi erottuva otsauurre.

Kirsu: Musta ja leveä. Sierainten välinen uurre on selvä.

Kuono: Silmien sisäkulman kohdalla kuonon tyvi on leveä ja kartiomainen, sivukuva muistuttaa tylppää, leveätyvistä kartiota. Kuononselkä on suora ja hieman kohoava. Kuonon pituus on kolmannes pään koko pituudesta.

Huulet: Ylähuuli peittää sivulta alahuulen kuonon keskiosaan saakka, jossa suupieli tulee esiin. Ylähuuli on melko tiukka, kun taas alahuuli on keskikohdalta laskostunut siten, että suun ollessa kiinni se ei ole näkyvissä. Suuontelo harjanteineen sekä ikenien reunat ovat mustat.

Leuat / hampaat: Leuat ovat vahvat. Etuhampaat ovat moitteettomassa rivissä ja kulmahampaat kaukana toisistaan. Hampaat ovat täysilukuiset, valkoiset ja vahvat. Alapurenta, joka ei ole liioiteltu; etuhampasrivien väli on korkeintaan 1 cm. Suun ollessa kiinni hampaat eivät saa näkyä.

Posket: Poskilihakset ovat vahvat, ulkonevat, hyvin kehittyneet ja ulottuvat silmien tasolle. Vaikka joitakin parentalihasten yli meneviä poikittaisia poimuja esiintyykin, pään iho on yleensä sileä.

Silmät: Suuret ja soikeat, selväpiirteiset ja hieman vinoasentoiset. Silmien väri on mahdollisimman tumma ja karvapeitteen värin mukainen. Limakalvot eivät ole näkyvissä. Edestä katsottuna silmänvalkuaista ei saa näkyä. Silmät sijaitsevat syvällä ja hyvin kaukana toisistaan.

Korvat: Melko pienet ja ylös kallon sivuille kiinnittyneet. Korvat ovat taittuneet taaksepäin siten, että korva-aukko on näkyvissä eli ns. ruusukorvat. Lepoasennossa korvan kärki on silmien tason alapuolella.

KAULA: Vahva, paksu ja tasapainossa kokonaisuuden kanssa. Kaulan tyven läpimitta on suunnilleen sama kuin pään; kaula liittyy sulavasti särkeen. Nahka on hieman löysää, ohut leuanaluspuussi on sallittu.

RUNKO

Lanne ja kupeet: Lanne on lyhyt, suhteellisen kapea ja kaareutuu selvästi lantiota kohti.

Lantio: Viistoudeltaan 30°, särkeä noin 1 – 2 cm korkeammalla ja hieman rintakehää kapeampi.

Rintakehä: Jokseenkin sylinterimäinen ja syvä, ulottuu kyynärpäiden tasolle. Lapaluiden päät ovat kaukana toisistaan, joten rinta on sään kohdalla leveä.

Alalinja ja vatsa: Rintakehän alalinja on vaakasuora, vatsaviiva kohoaa hieman, ei kuitenkaan kuten vinttikoiralla.

HÄNTÄ: Alas kiinnittynyt, paksutyvinen, kärkeä kohti kapeneva ja kintereisiin ulottuva. Koiran ollessa rauhallinen häntä riippuu luonnollisesti, liikkeessä se on hieman kaarella ja kohoaa selkälinjan tasolle.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Lavat: Suhteellisen lyhyet ja hieman viistot; lihakset ovat vain hieman ulkonevat.

Olkavarret: Suorat, vahvaluustoiset ja etäällä toisistaan.

Kyynärpäät: Rintakehän leveydestä johtuen eivät täysin sen myötäiset, eivät kuitenkaan ulospäin kiertyneet.

Kyynärvarret: Hyvin lihaksikkaat, suorat ja vahvaluustoiset.

Etukäpälät: Vahvat; varpaat ovat paksut, tiiviisti yhdessä ja hieman kaareutuneet. Päkiät ovat hieman pigmentoituneet.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat lihaksikkaat ja eturaajoja pitemmät.

Reidet: Pitkät ja normaaliasentoiset.

Välijalat: Lyhyet, suorat ja vahvat. Kannukset eivät ole toivottavat. (Huom. Suomessa typistyskielto)

Takakäpälät: Vahvat. Varpaat ovat paksut ja pitemmät kuin etukäpäliässä; käpälät ovat kuitenkin soikeat. On toivottavaa, että päkiät ovat pigmentoituneet.

LIIKKEET: Rodun tyypillinen liikuntamuoto on ravi.

NAHKA: Erittäin paksu ja tiiviisti rungonmyötäinen lukuun ottamatta kaulaa, jossa voi olla pieni leuanaluspussi.

KARVAPEITE

KARVA: Lyhyttä ja karheantuntuista.

VÄRI: Suositeltava järjestys: juovikas (brindle), kellanruskea ja musta. Juovikkaissa yksilöissä tummat sävyt ja kellanruskeissa syvät sävyt ovat toivotuimmat. Valkoiset merkit ovat sallittuja etukäpäliässä, rinnassa ja kuonossa, korkeintaan 30% koko karvapeitteestä. Myös musta maski on sallittu.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset 55 – 58 cm

Nartut 52 – 55 cm

Paino: Urokset 35 – 38 kg

Nartut 30 – 34 kg

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

VAKAVAT VIRHEET:

- Säkäkorkeus suurempi kuin korkeus lantion kohdalla
- yli 1 cm:n alapurenta
- leikkaava tai tasapurenta
- kahden välihampan puuttuminen
- muut kuin ruusukorvat, esim. poskenmyötäiset tai pystyt, vaikkakin ylin kolmannes olisi ruusukorvan tavoin taittunut

- bulldoggimainen häntä
- mikä tahansa muu vakava poikkeama rotumääritelmästä

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- yläpurenta
- vaaleat tai keltaiset silmät
- typistetyt korvat tai häntä (Huom. Suomessa typistyskielto)
- valkoinen väri, jonka määrä ylittää 30 % koko väryksestä; valkoista väriä muualla kuin etukäpälissä, rinnassa ja kuonossa
- minkä tahansa muun väriset läiskät

KESKIKOKOISEN KOIRAN MITAT:

• Paino:	36 kg
• Korkeus lantion kohdalla:	58 cm
• Säkäkorkeus:	56 cm
• Rinnanympärys:	78 cm
• Päänympärys:	59,5 cm
• Pituus kallon takaosasta hännäntyveen	73 cm
• Kallon pituus :	22 cm
• Kuonon pituus	8 cm

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.